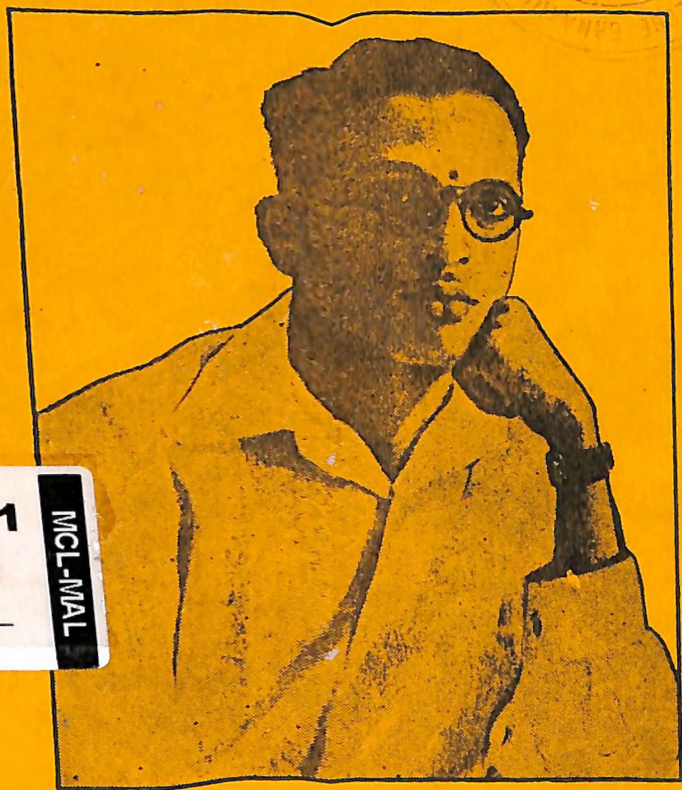

484

ചങ്ങമ്പുഴ

ജൂൺ 2003
M. M. MALAS CO.
Date
No.

3121
RI-O
0203
MCL-MAL

റോണപൂക്കൾ

ഓണപ്പുകൾ

ഓമനത്തോഴരൊത്തോരോരോ ദിക്കില-
 നോണപ്പു തേടി ഞാൻ പോയ നാളിൽ,
 പിഞ്ചായിരുന്നൊരെൻ ചിത്തത്തിൽ, പുഞ്ചിരി-
 തഞ്ചിച്ച മന്നിന്റെ മഞ്ജിമകൾ,
 സർവ്വവും മാഞ്ഞുപോയ, സഞ്ചിതവിജ്ഞാന-
 ഗർവ്വമുൾച്ചേന്നൊരെൻ കണ്ണിലിപ്പോൾ!

അന്നരക്കാശെനിയ്ക്കില്ലായിരുന്നു, ഞാൻ
 മന്ദസ്തിതാസ്യനായ് നിന്നിരുന്നു.
 ഇന്നു ഞാൻ വിത്തവാൻ, തോരുന്നതില്ലെന്റെ
 കണ്ണുകൾ! - കഷ്ടമിതെന്തു മാറാം!
 എങ്കിലുമിന്നാ മധുരസ്വൃതികളിൽ
 സങ്കല്പമങ്ങനെ സഞ്ചരിയ്ക്കേ:
 സഞ്ചയിയ്ക്കുന്നിതെൻ ചേതന, മേല്ക്കുമേൽ
 പുഞ്ചിരിക്കൊള്ളുന്നൊരോണപ്പുകൾ!

തേനില്ലിവയിൽ സുഗന്ധമില്ലെങ്കിലും
 കാണവാൻ കൗതുകമുള്ളിവയെ,
 ഞാനൊരു മാലയായ് കോർത്തടുത്തിന്നു മൽ-
 പ്രാണനാം ദേവിയ്ക്കു കാഴ്ചവെച്ച്!
 അത്തളിർച്ചുണ്ടി, ലൊരാന്നദസുസ്തിതം
 തത്തിക്കളിയ്ക്കിൽ, കൃതാർത്ഥനായ് ഞാൻ!...

ഇപ്പള്ളി,
 1119 മിഥുനം 8

ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള

കവിതകൾ

പേജ്

തീരുവിലാമല	(1119 കുഭം)	... 1
മനുഷ്യൻ	(1119 ഇടവം)	... 4
ഗൃഹലക്ഷ്മി	(1119 മീനം)	... 8
ഏകാന്തചിന്ത	(1119 മേടം)	... 10
ദേവത	(1119 മകരം)	... 12
കാരാഗൃഹത്തിൽ	(1115 ധനു)	... 16
വിരുന്നുകാരൻ	(1117 ചിങ്ങം)	... 18
പ്രലോഭനങ്ങൾ	(1110 മീനം)	... 20
വൃത്തം	(1119 ഇടവം)	... 23
വിധിയുടെ മുൻപിൽ	(1118 കർക്കിടകം)	... 26
നന്തകീകൾ	(1113 മിഥുനം)	... 28
വിജ്ഞ	(1119 മിഥുനം)	... 31
ഗായകൻ	(1111 ഇടവം)	... 37
ആരാധിക	(1115 മേടം)	... 42
ക്ഷമാപണം	(1119 കന്നി)	... 47
ക്ഷാമയക്ഷി	(1118 മിഥുനം)	... 49
പാതിരാത്നം	(1119 മിഥുനം)	... 52

വൻപിച്ച ഫലവൃക്ഷ-

മൊന്നുമി,ല്ലെന്നാലെന്തി-

ചെമ്പനിർപ്പുന്തോപ്പെനി-

യ്ക്കുകിയല്ലോ,ഹാ, ദൈവം!!...

—ചങ്ങമ്പുഴ

തിരുവിലാമല

ശ്രീവിലാശൈലമേ, വെങ്ക: നിൻനിസ്സല-
ശ്രീവിലാസത്തിൻമയുഖമതലികൾ,
സപ്തവർണ്ണസ്വപ്നചിത്രങ്ങൾ വീശുന്നി-
തിപ്പൊഴമോർമ്മതൻ ചില്ലിൽപ്പതിഞ്ഞിതാ!

വിശ്രമം പച്ചത്തണൽവിരിച്ചുള്ള നിൻ-
വിസ്മൃതവക്ഷസ്സി, ലാതാഹർഷാർദ്രരായ്,
ഞാനും, മെൻപ്രാണനാമോമൽസവാക്കളും
വാണൊരാ രംഗമോത്താടുന്നു മാനസം!
ചെങ്കുതിർച്ചാർത്താൽ, കണുങ്ങും മരങ്ങളെ-
ക്കുകുതം ചാർത്തിച്ചുണയുന്നൊരന്തികൾ,
ശ്യാമോജ്ജ്വലങ്ങളെശ്ശൈലശീർഷങ്ങളിൽ
പ്രേമപുരസ്സരം ചുംബിച്ചു നില്ക്കവേ,
വിശ്വസൗന്ദര്യം മുഴുവനും പേർന്നൊരു
വിസ്മയചിത്രം വിരാജിച്ച ഭൂമിയിൽ!

വീക്ഷണോല്ലാസദമായ് വിലസുന്നൊരാ
'രാക്ഷസപ്പാദ'യിലേറിനിന്നങ്ങനെ,
ചുറ്റുപാടും കണ്ണയയ്ക്കുകിലക്ഷണ-
മറുപോകാതില്ലൊരല്ലലും മർത്തുരിൽ.
പൊല്ലുതിർപ്പുമഴച്ചാർത്തിലന്തിയ്ക്കൊരു
നല്ലനകാലയം തന്നെയാണസ്ഥലം!

ഭൂരത്തു ഭൂരത്തണിയിട്ടു വിണ്ണിന്റെ
മാറത്തുരുമ്മമക്കുന്നിൻമുടികളും;

ചിത്രം വരച്ചുപോൽ സിന്ദൂരമേലുണ്ട്
ഉള്ളതിപ്പിടിയിറങ്ങുന്നതും മരങ്ങളും;
നേരിയ രാജതരേഖപോൽ മിന്നുന്ന
ഭാരതഭാസുരശ്രീലസ്യവന്തിയും;
ചുറ്റും, മരതകപ്പച്ച വിരിച്ചിട്ടൊ-
രരം പെടാത്തൊരാ നെൽച്ചെടിപ്പാടവും.
ചാരുചാമീകരസോപാനമോഹന-
ശ്രീരമലക്ഷ്മണശ്രീമയക്ഷേത്രവും;
നാമ്പ്യികന്മാരെയും ഭക്തിയിൽ മുക്കമ-
സ്തോത്രലോചനങ്ങളും, സ്വർണഭീഷങ്ങളും,
തെല്ലും വിരമം പെടാതെ, മേന്മേൽ, തിര-
തല്ലി മുഴങ്ങുമക്ഷേത്രമണികളും;
ശുഭവസ്ത്രം കൃതോജ്ജ്വലം ഗംഭീരം
വിഭീഷിപ്പിക്കുന്ന വിദ്യാതിനികളും;
സന്ധ്യയ്ക്കിവയൊക്കെയൊന്നിച്ചുപേർന്നൊരു
ഗന്ധർവ്വലോകമാണശ്ശൈലമണ്ഡലം!
ഈ നാടിനെക്കുറിച്ചൊക്കെ സ്വാമിപ്പൊഴു-
മാനന്ദനന്തനമാടുന്നു മന്ദനം!!.....

* * *

കെട്ടഴിച്ചെഴിഞ്ഞ, യെൻ ശപ്തനഗരമേ,
വിട്ടയച്ചീടുക നാട്ടിലേയ്ക്കൊന്നു നീ!
അത്രമേൽ വിർപ്പമുട്ടുന്നതുണ്ടിന്നെനി-
യ്ക്കല്ലം ശാസിച്ചിട്ടാശ്ശുദ്ധവായു ഞാൻ.
മണ്ണിൽ മുങ്ങിക്കുതിന്നുയന്നുവെന്ന്
ചിന്നിപ്പടരും പുകച്ചുരുട്ടുവാർത്തിനാൽ;

കണ്ണെനിയ്യയോ, കലിയന്നു— പോകട്ടെ
 കർണ്ണികാരങ്ങൾ പൂവിട്ടൊരക്കന്നിൽ ഞാൻ!
 ആവശ്യമില്ലെന്നിയാംബരത്തിന്റെ
 കോവണിത്തട്ടുകളെണ്ണമിജീവിതം:
 പോട്ടേ, സഹർഷം മരച്ചോട്ടിൽ ദൂരെയ്—
 കോട്ടപുല്ലുതുമിടയന്റെ കൂടെഞാൻ!
 ഇക്കഴൽവെള്ളംകുടിച്ചു മടുത്തെന്നി,—
 യ്ക്കൊട്ടുചോലയിൽപ്പോയി നീന്തട്ടെ ഞാൻ!
 ക്ഷുദ്രശകഗപ്പാലാപമല്ലി,യെൻ—
 നിദ്രയ്ക്കു നല്ലവാനുള്ള നിൻകൈവശം!
 മജീവരക്കം നിനക്കു ഞാനർപ്പിച്ചു
 ലജ്ജ തോന്നുന്നു മേ, കഷ്ടം, നഗരമേ!
 വന്നിടാം വീണ്ടുമനുശയാധീനനായ്
 നിന്നടുത്തേയ്ക്കു ഞാൻ മൽഗ്രാമദേവതേ!

11—7—1119.

വാതണരംഗമോ?—രക്തപ്രളയമോ?
 ദാരുണം, ദൂരെയ്ക്കൊൺമതെന്തെന്തുഞാൻ?
 ഉച്ചണ്ഡതാപം വളർത്തിയത്യുച്ചത്തി-
 ലുദ്ധതനായുജ്ജ്വലിച്ച മാർത്താണ്ഡനെ,
 കത്തിമലർത്തിക്കടലിലെറിഞ്ഞതാ
 രക്താംബരം ചാർത്തി നിൽപ്പു മുകിലുകൾ!
 ശാന്തിതൻ നേരിയ മന്ദസ്ഥിതം മുഖ-
 തേത്തി,ക്കണ്ണങ്ങിയണയുന്നു താരകൾ:
 ഏതോ നവീനസമുൽക്കർഷദേവത-
 യ്ക്കാതിത്ഥ്യമേകാനൊരുങ്ങുന്നമാതിരി!!

9—3—1113.

മനുഷ്യൻ

ജന്മജന്മാന്തരപുണ്യപ്പൂവല്ലിതൻ -
 പൊൻമലരാണത്രേ മത്ത്യജനം.
 തൃഷ്ടിയാൻനിശ്ചരൻ തൻപ്രതിരൂപമായ്
 സൃഷ്ടിച്ചതാണുപോൽ മാനുഷനെ.
 നേരാണതെങ്കിലോ, നൂന,മാദ്യൈവത്തിൻ -
 പേരു കേട്ടാൽ മതി പേടിയാവാൻ.
 നിസ്സാരനീ നരൻപോലുമിമ്മട്ടൊരു
 നിസ്സീമസംഹാരമുർത്തിയായാൽ,
 ശപ്തമാം തൽസർഗ്ഗസിദ്ധിയില്ല താങ്ങായ
 ശക്തിതൻശക്തിയെന്തായിരിയ്ക്കും!

പാഷാണമാത്രാത്മസത്ത്വനാം ഭീകര -
 പാതകമുർത്തിയാമിമ്മനുഷ്യൻ,
 ദൈവപ്രതിരൂപമാണെങ്കി,ലത്തരം.
 ദൈവത്തിനെപ്പിന്നെയൊർക്കു പേണം?
 മത്ത്യനേം മൂഢനാ,ണായിട,ട്ടൊന്നോർക്കിൽ
 മത്ത്യനേക്കൊരു മൂഢനിശ്ചരൻതാൻ:
 ആ മക്കുടത്തിന്റെ കൈയി,ലീ ലോകമാം
 പൂമാല,യല്ലെങ്കി,ലെന്നിനേകി?
 ആ വെട്ടുപോത്തിൻചെവിയിലോ, ശാന്തിതൻ
 പാവനവേദമേ, നിൻപതനം?

മണ്ണുട്ടതൊട്ടു പലേപലേ ജന്മങ്ങൾ
 മന്നിലെടുത്തെടുത്തങ്ങൊട്ടവിൽ,
 മർത്ത്യരൂപത്തെയാത്മാവു കൈക്കൊൾവതീ
 രക്തപാനത്തിനാണെന്നിരിയ്ക്കിൽ,

ജന്മങ്ങൾതൻചങ്ങലയിലൊടുവിലെ-
 കണ്ണിയായെണ്ണമീ മർത്തുജനം,
 മറെറാരു ജീവിയും ചെയ്യാത്ത ധർമ്മങ്ങൾ
 മുററിത്തഴയുവാൻ മാത്രമെങ്കിൽ,
 ഭീഷ്മയംചെയ്തു മദിപ്പിടം മർത്തുതേ,
 ലജ്ജതോന്നുന്നു നിന്റേനേരെ നോക്കാൻ!

ജീവജാലങ്ങളിലൊക്കെയല്ലാത്തതായ്
 താവിയിട്ടുള്ളൊത്തമോമയാംശം,
 ഒന്നിച്ചുകൂട്ടിക്കലർത്തിക്കരുപ്പിടി-
 പ്പൊന്നാഭ്യമീശ്വരൻ വാത്തുനോക്കി
 ഒത്തി,പ്രതാപം ചെകുത്താ,നവനില-
 നൊട്ടിപ്പിടിച്ചില്ലനൂയമാത്രം!
 എന്ന, 'പ്രിയംപത്മാകയാ,ലുള്ളിന
 വന്നീല വേണ്ടത്ര കാഠിന്യവും!
 അക്കരവാക്കെപ്പരിഹരി,ചന്തുത്തി-
 ലിക്കാണം മർത്തുനേത്തീത്തു ദൈവം.
 ചെന്നായ, ചീങ്കണ്ണി, പോത്തു, ചീരപ്പുലി,
 പന്നി, പാമ്പോടൊക്കെ,യെളവനിൽ!
 സൂക്ഷ്മവേപാലം ഭയംമൂലമായിടാം
 വിട്ടുകൊടുത്തവൻ വിശ്വം!

ആദർശഗംഗയ്ക്കുറവായി വത്തിച്ചൊ-
 രാദീകവിതൻ വിശുദ്ധചിത്തം,
 ബന്ധുരരാലവസീതാദി ചിത്രങ്ങൾ
 ഉള്ളതിന്നീ മണ്ണിൽ വരച്ചുകാട്ടി?

എല്ലാരുടേം കണ്ടിട്ടു, ഞെല്ലാരുടേം കാണണം
 ഞെല്ലാസപൂർവ്വമാ രാഘവനെ;
 എന്നാൽ, ശ്ലീതാബ്ദങ്ങളെത്ര ശ്രീരാമനെ
 മന്നിലിതുവരെക്കണ്ടു മുട്ടി?
 ഒന്നല്ല, പത്തല്ലെ, രായിരം രാവണ
 നന്നുമുണ്ടിന്നുമുണ്ടിജഗത്തിൽ!
 ലാലസിച്ചീട്ടുന്നിതായിരം വേശ്യകൾ
 ശീലാവതീകഥ പാടിപ്പാടി!
 ജീവൻ മദിപ്പൂ സുഖമദിരരപ്പിയിൽ
 നാവിലോ, ഗീത തപസ്സുചെയ്തു
 മംഗളാദർശമയുഖശതങ്ങളേ,
 നിങ്ങളലയുന്നു കൂരിരുളിൽ!
 ആളില്ല നിങ്ങളെ പ്രാണനിൽച്ചേർത്തണ
 ച്ചാലിംഗനം ചെയ്യാനിന്നുപകിൽ!

ചെന്നായകൂടിയും മറ്റു ചെന്നായിനെ—
 കൈന്നുതിന്നട്ടഹസിപ്പതില്ല.
 മർത്ത്യനോ, മർത്ത്യനു രക്തം കുടിയ്ക്കണം
 മർത്ത്യന്റെ—ബുദ്ധിമാനല്ലി മർത്ത്യൻ?
 എല്ലാമവന്റെയാ, ണീശ്വരൻകൂടിയും
 പല്ലാണവ, നെന്തു കേമൻ!
 ആകാശദേശത്തു, മാഴിയ്ക്കുകയില്ല—
 മാകമവനു പോയ് വേട്ടയാടാൻ!
 രക്തം കുടിയ്ക്കലൊഴിച്ചൊഴിച്ചുതന്നെ
 ശക്തിദ്രുമത്തിനു വേരറച്ചാൽ,

പന്തത്തിൽ ശാഖോപശാഖകൾ ചേർന്നതു
പന്തലിച്ചുണ്ടനെ ലാലസിച്ചാൽ,
വിശ്രമിക്കുമാല്ലോ ലോകത്തി, നായത്തിൻ-
വിദ്രുമശീതജ്ജ്വലയയികൾ!

എന്തിനത്ര വെമ്പൽ, നിനക്കായി ലോകമേ,
സുന്ദരസ്വപ്നങ്ങൾ കാത്തുനിൽപ്പൂ!

അല്ലവുളടി ക്ഷമിക്കൂ, കൽക്കർഷത്തിൻ-
തല്ലമവനിപ്പോൾ സജ്ജമാക്കും.

ശാന്തിതൻപട്ടു വിരിയുവാനാണവ-

നേന്തി നില്ക്കുന്നതാ രക്തവെഡംഗം.

സുന്ദരസ്വപ്നങ്ങൾ കാണുകെ, യവനോടു
നന്ദിയോതാൻ, നീ മറക്കരുതേ!.....

3—10—1119.

അടിയന്റെ വിട്ടിലെപ്പട്ടിണി തീർപ്പോ-
നവിടുത്തേയ്ക്കാവില്ല തമ്പുരാനേ!

അതു പോക്കാൻ കഴിവുള്ളൊൻ മുകളിലാ, ണ്ടേഹ-
മറിയില്ലതെങ്കിലോ, വേണ്ട പോട്ടെ!

അഗതികളടിയങ്ങളടിയട്ടേ ചുടുകാട്ടി-

ലതുകോണ്ടീ ലോകത്തിനെന്നു ചേതം?

അവ്ടുത്തേയ്ക്കിതു വിധം തിരുവുള്ളക്കേടിനൊ-
രപരായമടിയനെന്താചരിച്ചു?

പരമാർത്ഥമറിയാതെ പലരോതും മൊഴികേട്ടി-
പ്പഴിയേല്ലാമടിയന്റെ തലയിൽ വെച്ചാൽ,

സകലതും കാണുവാൻ മിഴിയുള്ളൊരുടയോന്ന

സഹായില്ലതൊരുനാളും തമ്പുരാനേ!

7—4—1113.

ഗൃഹലക്ഷ്മി

അകളകാനന്ദത്താ-

ലിത്ര നാളെന്നാത്താവി
ലമലേ, പേർത്തും പേർത്തും
പുളകം പുശിച്ചു നീ!

എങ്ങനെ മറക്കും ഞാൻ

പ്രാണനാളത്തോടൊട്ടി-

ത്തങ്ങിനിന്നീടും നിത്യ-

മംഗളാസ്സഭേ, നിന്നെ?

ദിവ്യാത്മബന്ധം ലോകം

മറൊന്നായ് വ്യാഖ്യാനിക്കാം

ദൈവത്തിൻമുന്നിൽ, പക്ഷേ

തെറ്റുകാരല്ലല്ലോ നാം!

അതിനാലധീനമ-

ല്ലെൻമനമൊട്ടും ലോക-

ഗതികണ്ടിടക്കൂട-

യ്ക്കല്ലലിലടിഞ്ഞാലും.

ഭൂവിൽ ഞാൻ നിന്നെക്കണ്ട-

മുട്ടിടാതിരുന്നെങ്കിൽ-

ജീവിതസമന്വയം ഞാ-

നറിയാതിരുന്നേനെ!

നിസാർത്ഥസ്തോത്രം-
 മായുര്യം, നീയാണാഭ്യം
 നിസാനാമെന്നെ സ്വദി-
 പ്രീതി പ്രപഞ്ചത്തിൽ.
 നിന്നിലുടിക്കുപ്പു ഞാൻ
 സ്രീതാത്തിൻമാഹാത്മ്യത്തെ
 നിന്നിലുടരാധിപ്പു
 ശക്തിയെസ്സഹർഷം ഞാൻ!
 സന്തം നവരക്തം-
 പുഷ്പസഞ്ചയമെ, ഞെറ
 സങ്കല്പം, നിൻതുകൊല്ല-
 ലർച്ചിച്ചുനിൽപ്പു, ദേവി!.....

14—8—1119.

വനനീലിമയെപ്പണിട-
 തനെയും കോകിലകുജനങ്ങളേ,
 പ്രണയാകല ഞാനശേഷമി-
 നന്നമോദിക്കുകയില്ല നിങ്ങളെ!
 വികസിച്ചു വിലാസസുസ്ഥിതം
 വിതരീടം നവകോരകങ്ങളേ,
 വിരഹാകല ഞാൻ, ക്ഷമിയ്ക്കുവിൻ-
 വിഗണിച്ചിടുകിലിന്നു നിങ്ങളെ!
 അനുഭൂതികൾ വീശി നിന്നൊര-
 ക്കനെകുപ്പുകുതിരസ്തമിച്ചിതോ?
 ഇനി വീണ്ടുമഭിജ്ഞയില്ലയോ
 തനിയേ നീ തളിരിട്ട ഭാഗ്യരേ?

22—10—1113.

ഏകാന്തചിന്ത

മങ്ങുന്നു, മായുന്നു, ജീവിതപ്പൂവിന്റെ
 ഭംഗിയും കാന്തിയും—ദുഃഖിച്ചിടുന്നു ഞാൻ!
 സങ്കടം ലോകം, തണുത്തു നിർജ്ജീവമായ്—
 സ്നേഹവും—ഹാ, ഗതിയെന്നിങ്ങുന്തിനി?
 ഏകാന്തതയി, ലിരുളിന്റെ വക്ഷസ്സി,—
 ലേവം തല ചായ്ച്ചിരുന്നു കേഴട്ടെ ഞാൻ!

കത്തി നിലാത്തിരി, കൂരിരുട്ടിൽക്കുറെ—
 സ്വപ്നങ്ങൾ പാറി, തമസ്സായി ചിന്നെയും..
 ഞാവുന്നു മാനസ, മെന്തിനായല്ലെങ്കി—
 ലാവിർവേച്ചതസ്വർണ്ണമുരീചികൾ?
 ഹാ, ലോകദൃഷ്ടിയിൽ, ബ്ലേമുവാൻ, ഹേഷ—
 ശീലൻ, സ്ഥിരോത്സാഹി, സർവ്വവുമാണ് ഞാൻ;
 ഒട്ടും വിചാരിച്ചിരിയ്ക്കാതെ നാണയ—
 ത്തുടകൾ തത്തിക്കളിപ്പിന്തെൻ കൈകളിൽ;
 ആവശ്യമെന്തും യഥേഷ്ടം നിറവേറി—
 ടാനെന്നിമ്മിഴ് വിഷമമൊരല്ലവും;
 എൻപട്ടിയാതില്ല, ലെൻപരിചര്യം;
 കമ്പിട്ടനില്ക്കുന്നു ഭാഗ്യാനുഭൂതികൾ;
 എങ്കിലും, നൊന്തിടുന്നെന്തിനോ വേണ്ടിയി—
 നെൻകര, ഉഷ്ണം, പരിത്യക്തനാണ് ഞാൻ!..
 അല്ലെതരോൽക്കർഷശൃംഗത്തിലാണെത്തി—
 നില്പു—തെന്നാലും പരാജിതനാണ് ഞാൻ!..

ഇപ്പിച്ചിട്ടുവേൾ മരിയ്ക്കാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിലും
 ലെത്രമധുരമായ് തീർന്നേനെ ജീവിതം!
 ഇല്ല പൊരുത്തം പ്രപഞ്ചവും ഞാനുമായല്ലെങ്കിലെന്തിനീയാത്മഹോമോഭ്യമോ?
 മിത്ഥ്യയാണെന്നും, യഥാർത്ഥമായുള്ളതാണെന്നും—ഹാ, മരിയ്ക്കാൻ കൊതിപ്പു ഞാൻ!
 സ്വപ്നങ്ങളെപ്പോലും പലനമേകാത്തൊരാൾ
 സ്വർഗ്ഗീയനിത്യസുഷുപ്തിയിലങ്ങനെ,
 വിശ്രമിയ്ക്കട്ടേ, വിപത്തുകൾ മർദ്ദിച്ചു
 വിഹ്വലമാക്കിപ്പോയൊരൻ ജീവിതം!
 ഇല്ല വിലയതിന്നാവഴിവുകിലെല്ലാമൊന്നും
 പൂജാമൃദമെങ്കിലും—ലോകമേ, പോട്ടെ ഞാൻ!

ഹാ, വെറുക്കപ്പെടാൻമാത്രമാണീശ്വരൻ
 ഭൂമിലേയ്ക്കെന്നെ നിയോഗിച്ചതിവിധം
 ശത്രുവായ് തീരുന്ന, ഞാനൊട്ടക്കുമ്പോൾ
 ഊറ ബന്ധുക്കൾക്കുപോലും മെന്തുള്ളതം!
 സ്നേഹിയ്ക്കുവാനില്ലാത്തതും, വിവിക്തമെൻ-
 ഗേഹം—തമസ്സിലടിഞ്ഞുവീഴുന്നു ഞാൻ!
 നഷ്ട സൗഭാഗ്യസ്മൃതികളിലെങ്കിലും
 മൊട്ടിപ്പിടിഞ്ഞുനമൊത്തിട്ടനില്ല മേ!

വേഗം യവനിക വീണ്, വിശ്വത്തിലിപ്പി
 ശ്ലോകാന്തനാടകം തീരാൻ കൊതിപ്പു ഞാൻ!!.....

ദേവത

ഒരുപക്ഷേ, കാലത്തിനകലനയാ-
ലിരുവർ നാമന്യേന്യം വേർപിരിഞ്ഞാൽ,
ശിഥിലമായ്ത്തീരില്ലേ, ശാലിനി, നാ.
ശിരസാ നമിയ്ക്കുമീയാത്മബന്ധം?

അനലമെന്മുജ്ജന്മപുണ്യപൂരം
അനുഭവാകാരമെടുത്തപോലെ;
മുകുളിതം മാമകഭാഗധേയം
മുഴുവനമൊന്നായ് വിടർന്നപോലെ;
അഴകിനെപ്പല്ലമെൻപൊൻകിനാക്ക-
ളടിമടി പൂത്തുതളിർത്തപോലെ;
അമൃതസാന്ദ്രമലർദ്രംശുവായി-
ട്ടവതരിച്ചെത്തി നീയപ്സർണ്ണ!

പലപല ജന്മങ്ങൾക്കപ്പുറംതൊ-
ട്ടലകിൽ നീയെൻപ്രാണനായിരുന്നു.
ഇതുവരെയെന്നിനായ് പിന്നെ, യേവം.
ഇരുളിൽ നീയൊറ്റയ്ക്കൊളിഞ്ഞുനിന്നു?
യ്യിക്കുറിഞ്ഞുദ്രശയരായി വീണ്ടു.
വിധിവശാൽ നാമിടം കൂട്ടിമുട്ടി!

വിജനതയിങ്ക, ലെൻവിശ്രമങ്ങൾ
വിരചിപ്പ നിൻചിത്രവിഭ്രമങ്ങൾ

വിവശമെൻ ചിത്തത്തിനസ്സുഖങ്ങൾ
 വികസിതശ്രീമയ വിസ്മയങ്ങൾ!
 നിനവിന്റെ നീലനീക്കങ്ങളിൽ
 നിറനിലാവായി നീയാഗമിഞ്ഞു,
 ചിതമോടയർന്നും, തളർന്നടിഞ്ഞും
 ചിറകടിയുന്നിതെൻ ചിത്തഭൃംഗം!
 മഹിതമയുഖമതല്ലികേ, നീ
 മലരണിയിപ്പ, ഹാ, മന്മനസ്സിൽ!
 മദകലിതോജ്ജ്വലമാകുമേതോ
 മധുരപ്രതീക്ഷയിൽ മഗ്നമായി,
 തളരുമെൻ ചേതന മാറിമാറി-
 തഴുകുന്നു തങ്കക്കിനാവുകളെ!

ഒരുപക്ഷേ, സർവ്വവും മിഥ്യയാകാം;
 ഇരുളിൽ ഞാൻ വീണ്ടുമടിഞ്ഞുചേരാം;
 സവിധത്തിലെന്നുമിസ്താപനമെല്ലാം
 സലിലരേഖോപമം മാഞ്ഞുപോകാം;
 ഭൂതഭാഗ്യദർശനലോലനായ് ഞാൻ
 സ്തുതികളെ മേലിൽച്ചെന്നുശ്രയിക്കാം:-
 പരിഭവമില്ലെന്നിങ്ങുകിലും, ഞാൻ
 പരിവൃപ്തൻതന്നെയെന്നെന്തുകൊണ്ടും!

അനലേ, നിൻനിത്യസ്മരണയിലെ-
 നകളകസ്തേഹം പ്രതിഫലിക്കിൽ,
 ഇനിയൊരുന്നാളം ഹതാശനാവം-
 നിടയാവുകില്ലെന്നിങ്ങോമലാളേ!

വിടരത്രദേവീ, നിൻമുനീൽ നിത്യം
 വികസിച്ചു നില്ക്കട്ടെ. ഗുഹയ്ക്കകത്തു
 അനപമസൗഭാഗ്യശൃംഗകത്തി-
 ലധിരൂഢയായ്, നീ ലസിക്കു നിന്നോൾ.

2-6-1119

ക.ഷ്ടം, മനോഹരി, നാമോർത്തിരിയ്ക്കാതെ
 വിട്ടുപോയല്ലോ വസന്തവും പൂക്കളും!
 ശങ്കിച്ചതേയി, ലോടങ്ങുമൊരിയ്ക്കല-
 സ്തകല്പസാന്ദ്രമാം നിർവൃതിയെന്നു നാം.
 കൃത്യശതങ്ങളെ നിന്തിനിന്തിക്കട-
 നെന്നത്ര ദൂരമതു നാം വന്നുചേർന്നു. സഖി!
 സ്വപ്നങ്ങൾകൊണ്ടു, നാം രണ്ടുപേരും സ്വയം
 സ്വർഗ്ഗം രചിയ്ക്കുവാൻ മത്സരിച്ചിപ്പോയോ?
 ഇന്നതിൻജീർണ്ണിച്ചൊരസ്ഥിമാടംപോലും-
 മൊന്നു കാണാൻ നമുക്കൊത്തേകി, ലോമനേ!!

6-11-1119.

കാരാഗൃഹത്തിൽ

സകല്പം ഹൃദയത്തിൻ-

ഭിത്തിമേലെഴുതുന്നി-

തെൻകളിത്തോഴിയുടെ

മോഹനചിത്രം വീണ്ടും,

ഇനിയും കട്ടിക്കാലം

വീണ്ടുകിട്ടുകയില്ല-

ക്കനകക്കിനാവിന്റെ

നിഴലായ് പിൻപേ പോകാൻ.

തർജ്ജ്യം പ്രശംസതൻ-

രത്നകോടീരം മുടി-

ചാരസുന്ദിതം ഭൂമി-

ചാരെ നിന്നശ്ശേഷിപ്പു.

ഇക്കൊടുമുറ്റകീഴ് ഞാ-

നെന്നെന്നും കഴിയാനോ

കർശപ്രപഞ്ചമേ,

നീയെന്നെ യുവാവാക്കി?

വേണെന്നിന്ത്യക്കർപ്പത്തിൻ-

പൊൻമണിക്കിരീടം-പൊ-

ന്നാണ്ടകൾ പറന്നല്ലോ,

വെളിച്ചം മറഞ്ഞല്ലോ!

നിഴലിൽത്തപ്പിത്തപ്പി
 നിങ്ങളെത്തിരക്കുന്നു
 നിഹതൻ ഞാനിന്നെന്റെ
 ശൈശവസ്വപ്നങ്ങളേ!

—എങ്കിലും, നിരുപമേ,
 നിൻചിത്രം വരയ്ക്കുമി-
 സ്സകല്പം പിരിയുകി-
 ഭല്ലെന്നെ—ഞാൻ ചരിതാത്മൻ!

24—5—1115

അവനിയി, ലെൻകാമകനാമധേയം
 അയി സഖി, നീയാരോടും ചൊല്ലരുതേ!
 ഒരു നിമിഷം നീയൊന്നു കണ്ണടയ്ക്കൂ
 വിരവിലതീ മണ്ണിലെഴുതിടാം ഞാൻ.
 അതിചപലതാരകളന്തിവാനി-
 ലതു ശകലമെങ്ങാനും കണ്ടുപോയാൽ,
 അതിലധികം വേണ്ടെന്നും ലോകമൊട്ടു—
 ക്കൊരു മുഴുവൻ നാളെപ്പരസ്യമാകാൻ!—
 ഇവിടെ, മണിക്കൂട്ടിലെത്തത്തപോലും
 കളിമൊഴിയാൽപ്പിന്നെനെന്നെക്കല്ലെറിയും!

20—9—1108

വിരുന്നുകാരൻ

ഇക്കൊല്ലമോണത്തിനുണ്ടെന്റെ വീട്ടിലൊ-
 രുക്കളിരേകും വിരുന്നുകാരൻ
 മായികജീവിതസ്വപ്നശതങ്ങളെ-
 ച്ചായം പിടിപ്പിണ്ണം പിത്രുകാരൻ
 ശാന്തിതൻശാശ്വതസന്ദേശം വിണ്ണിൽനി-
 ന്നേന്തി വന്നെത്തിയ ദൈവദൂതൻ.

നിൻകനിവിൻനിധികുംഭത്താലേവമെ-
 ന്നകസ്ഥലം നീയലങ്കരിയ്ക്കേ,
 എന്തിനെനിയ്ക്കിനിയന്യസമ്പത്തുകൾ
 സംതുപ്പനായ് ഞാൻ ജഗൽപിതാവേ!
 തപസ്സുപാബിന്ദുവും മൗലിയിൽച്ചൂടിയി-
 പ്പൽക്കൊടി നിൽപ്പു, ഹാ, നിർവൃതിയിൽ!

ഭാവപ്രദീപ്തമാമെൻമനംപോലെ,യി-
 പ്പുവിട്ട മുറും പരിലസിപ്പു;
 പിച്ചവെച്ചെത്തുമെന്നോമനപ്പെതലിൻ-
 കൊച്ചിളംകാലടിപ്പാടു ചൂടി!
 ധന്യമായെൻമിഴി രണ്ടുമിന്നാനന്ദ-
 ജന്യമായിട്ടമിക്കണ്ണനീരിൽ!!

ആയിരം ജന്മങ്ങളാർജ്ജിച്ച പുണ്യങ്ങൾ-
 ഭാഗ്യമേന്തിയണഞ്ഞപോലെ,
 കൈവലുകേന്ദ്രമേ, കമ്പിതമായൊരൻ-
 കൈകളിലെങ്ങനെ നീയൊതുങ്ങി?

4-1-1117

അന്തിക്കുതിരുകൾ സാരിയടുപ്പിച്ചൊ-
 രഞ്ചിതമാകുമിത്തോപ്പിൽ,
 ആനന്ദലോലയായാടിയില്ലെന്നൊക്കെ-
 ഞാനെത്ര നാടകം, തോഴി!
 ഏറെനാളായി ഞാൻ കാണാതിരുന്നൊരി-
 യാരാമകുഞ്ഞുങ്ങൾ കാണുകേ,
 മൊട്ടിട്ടിടുകയാണോമരിസുരണകൾ
 കഷ്ടമെൻചിത്തത്തിൽ വീണ്ടും!!...

26-6-1115

അന്തരംഗത്തിൽ വിഷാദം കൊളുത്തുവാ-
 നെന്തിനഭിച്ച നീ,യന്തിനക്ഷത്രമേ?

4-6-1111

പ്രലോഭനങ്ങൾ

അരുതരുതെന്നു വിലക്കിയിട്ടു-
 മനുസരിച്ചിടാത്ത വിഭ്രമമേ,
 അകലെപ്പോ വേഗം, ഞാ, നല്ലയെങ്കി-
 ലടിമയാക്കീടും പിടിച്ചു നിന്നെ!
 മതി, മതി, മായികമന്ദഹാസം.
 മലിനതേ, നിൻമുഖത്താരു നോക്കും?

അഴലിൻമുകിലിനാൽ ബാധവന്നത-
 ന്നമലാന്തരീക്ഷമിരുണ്ടുകൂടി.
 മധുരസങ്കല്പങ്ങളൊക്കമാനം
 മരവിപ്പൊതുങ്ങി ദ്രവിച്ചുപോയി.
 അകലെ, നിരശതൻമുടൽമഞ്ഞി-
 ലനുപമസ്വപ്നങ്ങൾ മാഞ്ഞൊടുങ്ങി!

അഴകിൻമുറ്റമന്വേണഗാനം
 തഴുകിത്തളന്നതാം സാന്ധ്യമേഘം,
 ചൊരിയുന്ന മുകുമാ, യാർത്തണയു-
 മിരുളിനുവേണ്ടിത്തൻജീവരക്തം!
 ശിവനേയിതെന്തൊരു ശോചനീയം
 ഭൂവനമിതയ്യോ, വികാരശൂന്യം!

അന്നുനയമർമ്മരം വഞ്ചനത-
 ന്നസുഖാത്മാവാസമായ് മാറിയാലും,
 കപടാനന്തരത്തിൻ കാര്യലാഭം
 ക്കനകപതാക പരത്തിയാലും;

കരയുവാൻ കണ്ണിനു കണ്ണനീരും,
കരളി, നെരിയുവാൻ പിന്തകളും,
സുലഭമായ ലോകം തരുന്ന കാലം
പ്രണയത്തിനില്ലൊരധഃപതനം!
സ്വയമതിൽസ്സാന്ധ്യം സഞ്ജനിയും,
സ്വയമതിൽസ്സംഗീതം സഞ്ചരിയ്ക്കും!

കരയാതിരിയ്ക്കാമൊരാൾക്കു, പക്ഷേ
കരളിനു കാഠിന്യമേറെ വേണം!
കരുണതൻ വാതിലടച്ചിരുന്നാൽ
കഴിയും ചിരിയ്ക്കാൻ മരിയ്ക്കുവോളം!
ശരി;—യെന്നാ, ലാതകവളുപാതം
മുറിവുകളെത്രമേലേകിയാലും,
ഓടുലവിമലഹൃദയമേ, നിൻ-
വനേത്തിൽ സൗന്ദര്യം വിശ്രമിപ്പൂ!
മിഴിനീരിലൂടെ ചരിച്ച ജീവ-
നഴകിലാറാടിയതായിരയ്ക്കും!

അകലെപ്പോ മോഹമേ വേഗമിന്നെൻ-
ഹൃദയത്തിനാവശ്യമില്ല നിന്നെ.
അറിയാമതിനു നിൻകൂട്ടുകടാ-
തളുതസരസ്സിലേയ്ക്കുള്ള മാർഗ്ഗം!
ഇടയിൽ പ്രതിബന്ധമേശിയാലു-
മൊടുവിലത്തു ചെന്നെത്തിക്കൊള്ളും!—
അതുലസായുജ്യതരംഗങ്ങൾ-
ക്കതിമിയായ് നീന്തിക്കളിച്ചുകൊള്ളും!

മുഖപടം മാറ്റിയാനിത്യസത്യം
 മുലകാകെ വീശും നവപ്രകാശം,
 കപടാന്ധകാരം തുടച്ചു നീക്കി-
 ക്കമനീയശാന്തി തളിർത്തുവോളം,
 ഏരിയുകെൻ പിത്തമേ, മേൽക്കുമേലേ!
 പൊരിയുകശ്രുക്കളെൻ കണ്ണുകളേ!!.....

13-8-1110

അലംഘ്യഭാഗ്യസരിത്തിലേക്കൊച്ചുകൊ-
 ല്ലലകളിൽ സ്വയം നിന്നിരിക്കളിച്ചു നീ,
 അതിരൊഴാത്തൊരിപ്പാഴ്മണിക്കാട്ടിൽ വ-
 ന്നലയുവാനിന്നിടയായതെങ്ങനെ?
 അമൃതവീചികേ, നീ ഞൊടിയ്ക്കുള്ളി, ലൊ-
 രസിതധൂമികയായതാണതുതം!

അവമതിയുടെ മുട്ടപുടവുമി-
 ടുവഗണിതയായ്പ്പോകുന്നതെങ്ങെ നീ?
 അനന്തമതി കാത്തടിമകളായി, നീ-
 ന്നരികിലെന്നൊക്കെ നിന്നവരെങ്ങെ പോയ്?
 അനന്തപമോജ്ജ്വലമാം നിൻമിഴിയി, ലി-
 യനശയശ്രൂവിൻഹേതുവെന്തോമലേ?.....

24-7-1110

വൃത്തം

ആ നല്ല കാലമന്നർപ്പണം ചെയ്തതെ-
 ന്നാനന്ദരംഗങ്ങളായിരുന്നു, സഖി!
 മാരിവിൽമാതിരി പെട്ടെന്നവയൊക്കെ
 മായുമെന്നാരറിഞ്ഞിരുന്നു, സതി!
 കഷ്ടം, ജലാർദ്രമായ്ത്തീരുന്നു കൺകളാ-
 നഷ്ടോത്സവത്തിൻ സ്മൃതികളിലിപ്പൊഴും!

ആവർത്തനത്തിനുമൊത്ത കാലമാ-
 മാവർത്തമയ്യോ, വിഴുങ്ങുന്ന സർവ്വവും!
 മാരിമറയുമവയെ നാം നിഷ്ഫലം
 മാടി വിളിപ്പൂ മമതയാൽപ്പിന്നെയും.
 എത്തായ്കി, ലെല്ലാം നശിച്ചുപോയെന്നോർത്തു
 പിത്തം തകർന്നുടൻ കണ്ണീർ പൊഴിപ്പ നാം.
 വസ്തുസ്ഥിതികൾതന്നാത്തരയാമാത്മ്യ-
 മെത്തിപ്പിടിക്കാൻ ശ്രമിക്കായ്കകാരണം,
 എപ്പൊഴും ദുഃഖത്തിനല്ലാതെ മാർഗ്ഗമി-
 ലിപ്പാരിലെന്നോർത്തടിയുന്നിതല്ലിൽ നാം!

ഒന്നിനൊന്നായൊക്കെ മാഞ്ഞുപോ, മെങ്കിലും-
 മൊന്നും ജഗത്തിൽ നശിക്കില്ലൊരിക്കലും.
 ഹാ, പരിണാമവിധിയ്ക്കു വിധേയമായ്
 രൂപാന്തരങ്ങളെ പ്രാപിപ്പതെന്നിയേ,
 എന്തുണ്ടുലകിൽ നശിപ്പതെന്നേയ്ക്കുമാ-
 യെന്തിനു പിന്നെപ്പരിതപിയ്ക്കുന്നു നാം?

കാലസ്രവത്തിൽ ദുർവ്വാദകല്ലോല-
 മാലയിൽത്തത്തിത്തളൻലഞ്ഞങ്ങനെ,
 പ്രജ്ഞയ്ക്കിരുട്ടെന്നു തോന്നുന്നതാകമൊ-
 രജ്ഞാതരംഗത്തിലെത്തുന്നതെന്നിയേ,
 എന്തുണ്ടു നഷ്ടപ്പെടുന്നതെന്നേയ്ക്കുമാ,-
 യെന്തിനു പിന്നെപ്പരിഭ്രമിയ്ക്കുന്നു നാം?

ജീവിതവ്യാസം ചുരുങ്ങിച്ചുരുങ്ങി, യ-
 ക്ഷേവലത്വത്തിന്റെ കേന്ദ്രത്തിലെത്തുവാൻ,
 കർമ്മമല്ലാതില്ല മാർഗ്ഗ, മിന്നാകയാൽ -
 കർമ്മത്തെയാദ്യം പവിത്രീകരിയ്ക്കു നാം.
 മുൺമയമാകമിക്കോവിലിൽ, കേന്ദ്രിയം
 നുൺമയിൽച്ചിന്മയധ്യാനനിർല്ലീനയായ്,
 ആവസിപ്പൂ ജീവയോഗിനി, വെൺമല-
 രാവട്ടെ കർമ്മങ്ങ, ഉർലുനയ്ക്കുപ്പൊഴം!
 ഏകിൽ, ക്ഷണപ്രഭാപഞ്ചലസ്വപ്നങ്ങൾ
 സങ്കടമേകകി, പ്ലാശ്വസിയ്ക്കൂ, സഖി!
 ജന്മാന്തരങ്ങളിൽപ്പണ്ടമിതുവിധം.
 നമ്മളൊരുമിച്ചിരുന്നൊരാ വേളയിൽ,
 അന്നു നാം കണ്ടോരപ്പൊന്നിൻ കിനാക്കള-
 ല്ലിന്നു മണഞ്ഞതെന്നാമറിഞ്ഞു, സതി!
 ഇന്നവമാഞ്ഞുമാഞ്ഞതു കണ്ടിട്ടു
 വിന്നയാകായ്ക, വ വന്നിട്ടും പിന്നെയും!
 വർത്തമാനം ഭൂതമായ് സ്വയം മാറുന്നു
 വർത്തമാനത്തിലണയുന്നു ഭാവിയും.

ഭൂതങ്ങൾ ഭാവിയായ് മാറുന്നി, താബ് ഭാവി
ഭൂതമായ് തീരുന്നു വർത്തമാനം വഴി
വൃത്തമാണേവം സമസ്തവും; - പോയവ
യെത്തും, മറഞ്ഞുപോം നില്പവയൊക്കെയും!

രാവും പകലും, യഥാർത്ഥത്തി, ലൊന്നുപോ-
ലാവശ്യമാണിജഗത്തിനെ നോർക്ക നീ.
വേണമീരുട്ടം വെളിച്ചവും - ജീവിത-
മാണെങ്കിൽ, വേണം ചിരിയും കരച്ചിലും!
ഇല്ല നിയതിയ്ക്കു പക്ഷപാതം, പാഴി-
ലല്ലൽപ്പെടുന്നതെന്തി, നാശാസിയ്ക്കു നീ
നീ വിശ്വാസിയ്ക്കു നീയതിയിൽ - നിശ്ചയം
നീറും ഏതും ചിരിയ്ക്കുമെന്നെങ്കിലും! ...

4-10-1119

വിവിധനവവിഭവശതസമ്പന്നമല്ല; മൽ
ക്കവനമയസംഹിതിപാദപൂജോത്സവം.
കരകവരമതിരുചിരരത്നമൊന്നെങ്കിലും
കരളിരിലില്ല മേ കാഴ്ചവെച്ചിടവാൻ.
നവലളിതസുമത്തിയുമില്ലെനി, ജ്ഞാപികേ,
വേതിയുടെ കണ്ഠത്തിൽ മാല പാർത്തിടവാൻ -
ഒരു ചെറിയ കൂപ്പുകൈമൊട്ടുമായ്, ലജ്ജിച്ചു!
പുറകി, ലൊരു മുക്കിൽ, പ്പുതുങ്ങി നിൽക്കുന്നു ഞാൻ!

12-3-1114

മുദലതന്ത്രികൾ മുറുകെ മീട്ടി, യെൻ -
ഏതവല്ലകി ശിഥിലമായ്!!

1-10-1932

വിധിയുടെ മുമ്പിൽ

നിശ്ശബ്ദശോകാർദ്ര നിഷ്പന്നചിത്തനായ്
 നിൽപ്പു ഞാൻ ഒർവ്വീധേ, നിന്റെ മുമ്പിൽ.
 നിത്യവുമിത്ര നാളെന്തിനെന്തില്ലാതെ
 നിത്യം നീയെന്നെക്കല്ലെറിഞ്ഞു.
 നിന്നോടെതിർക്കാമെന്നാശിച്ച മുമ്പാൻ ഞാൻ
 മുന്നോട്ടു മുഷ്ടിചുരുട്ടി വന്നു.
 സമ്മതിയ്ക്കുന്നു ഞാനിന്നെൻപരാജയം;
 സൗമ്യമായെന്നെ നീ വിട്ടയ്ക്കൂ!

ആനന്തശീർഷനായാബലഹസ്തനാ—
 യാനീതനായൊരൻനേരെ നോക്കി,
 കണ്ണുരുട്ടീടുന്നതെന്തിനാണയ്യോ, നീ
 കണ്ണിരിൽ മുങ്ങി ഞാൻ നില്ക്കയല്ലേ?

പൊക്കുകില്ലെൻകൈകൾ ഞാനിനിനിന്റെനേ—
 കൊക്കപ്പെറ്റു നീ മാപ്പു നൽകൂ!
 പോകട്ടെ വീണ്ടുമെന്നേകാന്തതയിലേ,—
 ജ്ഞേകുകെന്നിന്നുമതി നീ!

അല്ലലും ഞാനുമായാരുമറിയാതെ
 സല്ലപിച്ചെന്നും കഴിഞ്ഞുകൊള്ളാം.
 പൊട്ടുന്നിതെൻമന,മയ്യോ, ഞാൻ പോകട്ടേ
 കെട്ടഴിച്ചെന്നെ നീ വിട്ടയയ്ക്കൂ!
 സ്വപ്നശതങ്ങൾ തൻതോളിൽപ്പിടിച്ചു ഞാൻ
 തപ്പിത്തടഞ്ഞു തിരിച്ചുപോകാം!

വിധിയുടെ മുമ്പിൽ

മുടം വെളിച്ചവുമായിത്തോന്നിപ്പോയി ഞാൻ
മുടക നീയെന്നെക്കുറിച്ചിരിക്കട്ടെ!! ...

13-12-1118

നിൻമനംപോലെ, നീ, നൽകും പ്രമോദവും
നിർമ്മലതപത്തിൻനികേതമാ, ഞാൻമലേനിൽ
സ്നേഹംപിരിയലും സുഗന്ധം പിരിച്ചു നിൽ
സാഹചര്യം, ഞാൻ മറക്കില്ലൊരിക്കലും
മൊട്ടണിയിച്ചു നീ,യെന്തെന്നിൽ സ്വയം
പൊട്ടിപ്പൊട്ടിച്ചു കലാവാസനകളെ.
ജീവിതത്തിന്നൊരു ചേലും കുളിർമയും
ഭാവസാന്ദ്രതവുമേകി നീ, ശാലിനി
ദേവി,യെന്തെന്നി,ലൊരപ്സരസ്സെന്നപോ-
ലാവിർഭവിതുമ്പോ,നെന്നിത്ര വൈകി നീ?.....

13-10-1119

നർത്തകികൾ

അപ്പുവക്കിലെപ്പുകാവിലായിര-

മപ്സരഃകന്യമാരെത്തി.

നീരാളസാരിയൊരല്ലമുലഞ്ഞതിൽ

നീരസം ഭാവിച്ചൊരുത്തി.

നെറ്റിയിൽക്കുങ്കുമപ്പൊട്ടിട്ടതന്നത്ര

പററിയിട്ടില്ലെന്നൊരുത്തി.

നേരേ പകുത്തിട്ട കെട്ടിയ കാർകുഴൽ

നേരെയായില്ലെന്നൊരുത്തി.

മാറണിപ്പൊൻമണിമാലകൾ പോരാത്ത

മാലിയന്നോളംയൊരുത്തി.

വാർമുടിക്കെട്ടിലെ വാസന്തിപ്പൂമാല

വാടിയതായ് മറൊരുത്തി.

മഞ്ജീരകങ്ങൾ കിലുക്കിനോക്കി, സ്വ-

ശിഞ്ജിതം പോരാഞ്ഞൊരുത്തി.

തങ്കത്തരിവളച്ചാർത്തുകളില്ലാത്ത

സങ്കടമായ് പിന്നൊരുത്തി.

എന്തിനു വിസ്കാര, മായത്തന്നെത്തൊരു

സൗന്ദര്യമത്സരംഗം.

മത്സരം, സൗന്ദര്യമത്സരം, സൗഭാഗ്യ-

മത്സരം--മത്സരമാത്രം!

*

*

*

*

പ്രേമോത്സവങ്ങൾക്കു മേന്മയേറിയതെന്നു

കാമദഹേമനുകാലം.

ചന്ദനശീതള ചന്ദ്രിക പർച്ചിത-
സുന്ദരയാമിനീകാലം.

ആടിക്കഴഞ്ഞു വന്നോളങ്ങളോരോന്നു
പാടും യമുനതൻകൂലം

ചുറ്റുമുന്മാദകസൗരഭം മേല്ക്കുമേൽ
മുറുനിൽക്കും സുമജാലം.

ഉൽക്കടപ്രേമപ്രകടനകേളികൾ-
ക്കൊക്കെയുമെന്നനകൂലം!

നിർവ്യാജരാഗമേ, നിന്നിലലിയുകിൽ
നിർവൃതിയാണനുഭവേലം!

മോദതരളിതരാമവക്കൊന്നുപോൽ
സ്വപജലാങ്കിതം ഹാലം.

ചെമ്പനിർപ്പുകൾ വിടർന്നുനിന്നങ്ങനെ
വെമ്പിത്തുടഞ്ഞ കപോലം.

മിന്നൽപ്പിണരുകൾ വട്ടമിട്ടങ്ങനെ
മിന്നുന്ന പൊന്നാലവാലം,

സദ്രസം സഞ്ചാതമായിത്തന്നപികൾ
നർത്തനംപെയ്യുകമൂലം!

ആലവാലത്തിൻ നടുവിലൊരു ബാല-
നീലകദംബം ലസിപ്പു--

പീലിത്തിരുമുടിപ്പാർത്തും നവവന-
മാലാകലാപവും ചാർത്തി,

ലോലമുരളീരവം പെയ്തുപൊയ്ക്കാതെ

നീലകദംബം ലസിപ്പു!!

സ്വപ്നം, വെറും സ്വപ്നം, മെൻമുന്നിൽ ഞാൻ കണ്ട
സ്വർഗ്ഗമെങ്ങെയും, പറന്നു?... 14-11-1118

നീറുന്നു മന്മഥം— മന്മഥസിപ്പു, ഹാ,
നീലാംബരത്തിലത്താരാകമാരികൾ.

സുന്ദരം വിശ്വം—തുളസുന്ന് ചുറ്റിലും

പത്രിക, മർമ്മരം പെയ്യുന്നു മാരുതൻ.

ഉദസം കൈകോർത്തു പുനിലവിൽ സ്വപ്നം

നൃത്തം നടത്തുന്നു നീലനിഴലുകൾ.

ചുഴഞ്ഞുതുളസുന്ന് വീർപ്പിടും വായുവിൽ

ലേഴിലമ്പാലതൻ നേർത്ത പരിമളം.

സുന്ദരം വിശ്വം—മിഥിതമെൻ മാനസം.

സ്വന്ദിപ്പു തീവ്രം, മിഴിനിർ തുടപ്പു ഞാൻ.

ആരാലണഞ്ഞെന്റെ മുന്നിൽനിന്നീടുവോ
ജാത നീ, യാത നീ, യാകാരമോഹിനി?

പച്ചത്തളിർപ്പട്ടണി, ഞ്ഞിളം പഞ്ചിരി-

പ്പിച്ചകപ്പുക്കളതിർത്തുകൊണ്ടങ്ങനെ,

സോമാംശുധാരയിലൂടാ വിയത്തിൽനി-

ന്നാമന്മൂർന്നുർന്നിറങ്ങിവന്നത്തി നീ

തത്തുന്നു, ഹാ, നിൻമുഖത്തിനപ്പുറം, മൊ-

രുൾമുല്ലഭിഷ്ഠപരിവേഷമണ്ഡലം.

ആരു നീ, യാരു നീ, യത്തുതരൂപിണി?

ആരുനീ, യാരുനീ, യാനന്ദദായിനി?

വിയക്ത

ജനിതോല്പാസം നിത്യ-
 മസ്സമാഗമമോർത്തി-
 ജനനാതിവാതിലിൻ പാരെ-
 ക്കൊത്തുകാത്തിരിയ്ക്കും ഞാൻ.

• ഇന്നും ഞാനിരിയ്ക്കയാ,-
 ഞെന്തിനാ, ഞാറെക്കാത്താ;-
 ഞെന്നാശാസ്യമമെല്ലാ
 കൊഴിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞല്ലോ.

പലരും വരുന്നുണ്ടു,
 പോകുന്നുമു, ഞെന്നാലും,
 പഴുതേ കാക്കുന്നു ഞാൻ-
 പാതയെന്മുന്നിൽ ശൂന്യം

വരുന്നില്ലാരാരുംമാത്രം,
 വന്നിടുകയുമില്ലി-
 ഞ്ഞെരുവീഥിയിൽക്കൂടി,-
 യെങ്കിലും, കാക്കുന്നു ഞാൻ

ഹാ, നിത്യപരിചയ-
 മൊക്കുമോ മാറാൻ?—കാൽകര-
 താനേ, യാ നേരം വന്നാ,-
 ലിങ്ങോട്ടു നിങ്ങിപ്പോകും!!

ദൂരെയപ്പാനേയാസം

കേരക്കമ്പൊഴേയ്ക്കും, എത്തി-

ലേറിടും തുടിപ്പെനി-

യ്ക്കുൻനെറ്റി വിയർത്തുപോം.

മററാരു കാണാതിരി-

യ്ക്കാനായ്, ഞാൻ മനപൂർവ്വ-

മുറയത്നിക്കും മുഖ-

വൈവർണ്ണ്യം മറയ്ക്കുവാൻ!

എങ്കിലും, സ്പേരർഭ്രമാ-

മാ മുഖം കാണുന്നേര-

മെൻകവിത്തുടിപ്പേറ്റ-

മെത്ര ഞാൻ ശ്രമിച്ചാലും!

അസ്ഥിമാത്രാവശേഷ-

മാ രൂപം, ഞാനേർത്തിടാ-

തിത്ര മേലെൻപ്രാണനോ-

ടെമ്മട്ടിലൊട്ടിച്ചേർന്നു?

കണ്ണിമയ്ക്കാതാ മുഖ-

ത്തങ്ങനെ നോക്കിക്കൊണ്ടു

നിന്നിടും നേരം, സ്വയം

നിർവൃതിക്കൊള്ളുന്നു ഞാൻ.

ഒരു വാക്കിടയ്ക്കെങ്ങാ-

നോതുവാണെത്താൽ, പ്പിന്നൊ-
ന്നരുളാൻ, രോമോദഗ്ഗമം

തടയം, കഴങ്ങും ഞാൻ!

ഇമ്മന്നിൽ, സ്വാർത്ഥപ്പക

ലേശവും പുരളാത്ത

നിർമ്മലപ്രേമം പോല-

മപരാധമാണല്ലോ!

ഞാനെന്റെ ഹൃദയത്തെ

വഞ്ചിയാൻ പറിയാത്ത-

താണിന്നി വിപത്തുകൾ-

ക്കൊക്കെയുമടിസ്ഥാനം.

എങ്കിലും, പശ്ചാത്താപ-

മില്ല മേ-നേരേമറി-

ചുകിതമാണെൻചിത്ത-

മഭിമാനത്താലിന്നും.

ഗദ്ഗദ്സ്വരത്തിലു-

ളള യാത്രാമൊഴിയിതാ

മൽക്കർണ്ണയുഗ്മത്തിക-

ലിപ്പൊഴും മുഴങ്ങുന്നു.

മാനമാ മുഖ, മശ്രു-
കുലുഷം, മായാതെന്റെ
മാനസനേത്രങ്ങൾക്കു
മുൻപി, ലിപ്പോഴും നിൽപ്പു.

മരയ്ക്കുവാൻ നോക്കുന്നോറും
മേൽക്കുമേൽതെളികയാ-
ണാക്കണ്ണി, ലകളക-
സ്സേഹത്തിൻ മറുപികൾ.

ഭ്രൂവും, രാഗാർദ്രവും,
ഭീനവുമോ, മാ നോട്ടം,
നിദ്രയിൽപ്പോലും, നിത്യ-
മസ്വസ്ഥയാക്കുന്നെന്നെ!

എന്തിനായ് വിധിയേവ-
മാനയിച്ചതു, കഷ്ടം,
ചിന്തിയാ, തെൻമുന്നിലാ
പ്രിയദർശനരൂപം?

ഹാ, വരാകി ഞാനൊരാൾ
സുസ്ഥിതത്തിനുപോലും
കേവലമെന്നിത്തീരും-
നേകിയില്ലല്ലോ ഭാഗ്യം!

എൻമനോഭാവംമൂലം

നഷ്ടമില്ലാർക്കും, കാമ-

കന്മഷക്കലർപ്പതി-

നേററിട്ടില്ലൊരിയ്യലും.

ഇന്നോളമപരാധം

പെണ്ണിട്ടില്ലൊരാൾക്കും ഞാ-

നെന്നിട്ടും, വിധിയെന്നെ

നിർദ്ദയം വഞ്ചിച്ചല്ലോ!

ഏകിലും, വൃതിചലി-

യ്ക്കില്ലൊരു കാലത്തുമെൻ-

സകല്പം, ദൈവത്തിങ്കൽ-

നി,ന്നിനിയണപോലും!

എന്നാത്മശുദ്ധിയ്ക്കു,മെൻ-

പാവനപ്രേമത്തിനും,

കണ്ണുനീരാകാം പക്ഷേ

വിധിച്ചതെന്നിയിശൻ.

അതിൽ, ഞാനസംഗ്രഹ-

യല്ലൊരുനാളും—മുഗ്ദ്ധ-

സ്തുതിക,ഉളൻ ചിത്തത്തി-

നല്ലല്ലോ താലോലിയിൽ!

ശാശ്വതമാണോ സ്നേഹ,-
 മറിയമെന്നിങ്ങുതൊ-
 ട്വാശ്വാസം തരുന്നുമു,-
 ഞെണ്ണാലു,മയ്യോ, മേലിൽ,

എത്രയും മെലിഞ്ഞു നീ,-
 ഞരുകിൽ സ്പന്ദിച്ചുകൊ-
 ണ്ടെത്തു,മച്ഛായാരൂപ,-
 മെങ്ങനെ മറക്കും ഞാൻ?...

8-11-1119

വന്നാലുമോമനേ, സായാഹ്നദീപ്തിയി-
 ലൊന്നുനോക്കീടുകീ നാടിന്റെ ഭംഗി നീ!
 താർതെന്നൽ പുല്ലി,ക്കുഞ്ഞിനില്ലുന്നിതാ
 പുത്തും തളിർത്തും മരതകക്കാടുകൾ;
 കേവലാനന്ദം നിറപ്പകിട്ടേകിയ
 ദേവലോകത്തിലെ സ്വപ്നങ്ങൾമാതിരി!
 ചിത്തമോദാകലം ചൈത്രം നടത്തുമീ-
 ചിത്രകലോത്സവം കാണു, വിലാസിനി!

27-9-1119

പൊന്നൊലിയില്ലമിപ്പുവടൽകൂടിയും
 മണ്ണടിഞ്ഞീടമല്ലോ, മനോരമേ!

10-4-1119

ഗായകൻ

ആ മണിവീണയിലാരുമറിയാതെ-
രാന്നുഗാനമടർന്നു വീണ.

വിശ്രാന്തി വീശിയതിൻമുദുവീചികൾ
വിശ്വം മുഴുവനും വ്യാപരിച്ചു.
നശ്വരജീവിതം പൊക്കിയെടുത്തതു
ശശ്വൽപ്രകാശത്തിൽ വിന്യസിച്ചു.
നക്ഷത്രകോടീരം ചൂടിച്ചതിനെയൊ-
രക്ഷയഭാസ്സിലലങ്കരിച്ചു.

സ്വർഗ്ഗവും ഭൂമിയും കൈകോർത്തുനില്ക്കുമ-
ച്ചക്രവാളത്തിൻപവിട്ടകല്ലിൽ,
രാവുപകലും പുണർന്നിരുമാർഗ്ഗമായ്-
പ്പോവുമക്കാലത്തിൻപൂവനത്തിൽ,
പ്രേമനികഞ്ജത്തിൽ, വെച്ചതു ജീവനെ-
യോമനിച്ഛോമനിച്ചുത്തവെച്ചു.
കണ്ണുമടച്ചതിൻകാല്ല്യാലാരായിരം
കർമ്മാങ്കുരങ്ങളൊതുങ്ങി നിന്നു.
കോമളമാമതിൻവെള്ളിവെളിച്ചത്തിൽ
വ്യാമോഹരേഖകൾ മങ്ങിമാഞ്ഞു.
എന്തെല്ലാമിമ്മട്ടിലായിട്ടെ,ന്തെന്നിട്ടും
സംതുപ്പനായിലപ്പാട്ടുകാരൻ!
കാണാമവന്റെ വിളർത്ത മുഖത്തൊരു
നീണാളായ് നീങ്ങാത്ത നീലമോലും.

പ്രാണനിലേയ്ക്കു ചുഴിഞ്ഞൊന്നു നോക്കിയാൽ—
 ക്ഷാണം. പ്രണങ്ങൾ പരശ്ശുതങ്ങൾ.
 നിത്യമിബ്രഹ്മാഭം മുങ്ങി, യവൻ പെരു
 നിശ്ശബ്ദസംഗീതനിർഭരരിയിൽ.
 എന്നാ, ലവനോ, വിദ്യുരയെങ്ങോ നില്ക്കു—
 മൊന്നിനെത്തേടുകയായിരുന്നു.
 നൊന്തുകരയുമവനിലജ്ഞാതമാ—
 മെന്തോ, ചിറകിട്ടടിച്ചിരുന്നു.
 ഏതോ വിരഹം കടിച്ചവനെപ്പൊഴും
 പേതന ചോരയൊലിച്ചിരുന്നു.
 ആ മഹാസിദ്ധി, യാ വിസ്മയ, മാസ്സുവ—
 മാ മഞ്ജുസംഗീത, മാ വെളിച്ചം,
 ആഗമിസ്തായ്കി, ലവന മററായിര—
 മാനന്ദലബ്ധികൊണ്ടെന്തു കാര്യം?

✽

✽

✽

പണ്ടത്തെപ്പാഴറ പട്ടാംബരങ്ങളും,
 പണ്ടത്തെ രത്നവിഭൂഷകളും,
 കാരോന്നഴിച്ചുഴിച്ചെല്ലാമെടുത്തവൻ
 ഭൂരേഖ്യിരുളിൽ വലിച്ചെറിഞ്ഞു.
 നിസ്സംശയമവനായവയൊക്കെയും
 ഒസ്സഹഭാരങ്ങളായിരുന്നു.
 ഇന്നവൻ ജീർണ്ണവസനനായ് ചുറ്റുന്നു
 കണ്ണിരുമായി, നിൻവീഥിതോറും!
 ആ മണിവിണയിലില്ലാരു നേരിയ
 കാമദസംഗീതവിചിത്രപോലും.

പൊട്ടിത്തകർന്നതാണിന്നതിൻ തന്ത്രികൾ
 നിഷ്പൂരലോകത്തിൻ മട്ടനത്താൽ.
 ലൗകികമോഹങ്ങൾ മുന്നിൽത്തടകയാൽ
 വൈകിയവനിങ്ങു വന്നുപേരാൻ.
 ഏകാന്തരാത്രിയിൽക്കൂരിരുത്തവ-
 നേകനായ് ചുറ്റുന്നു നിൻതെരുവിൽ.
 ഏകിലു,മിന്നെത്ര സംതൃപ്തനാണെന്നോ
 സങ്കല്പലോലനാപ്പാടുകാരൻ!!
 ചുട്ട കണ്ണീരാൽ നിറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞുപോയ്
 കഷ്ട,മവനുടെ ഭീക്ഷാപാത്രം!
 കാണുന്നീലാ മുഖത്തെന്നാ,ലതൃപ്തിതൻ-
 കാർമുകിൽ രേഖകളൊന്നുപോലും.
 നീന്തിക്കളിയ്ക്കയാണാ മുഖത്തിന്നൊരു
 ശാന്തിതൻ നേരിയ പുഞ്ചിരികൾ.
 മുട്ടി വിളിയ്ക്കുന്നു പിന്നെയും വന്നവൻ
 കൊട്ടിയടച്ച നിൻവാതിലിന്മേൽ.
 ഭീകരരാത്രിയാണെങ്ങുമിരുട്ടമാ-
 ണേകാകിയാണവനെന്നു ചെയ്യും?
 അയ്യോ, വെളിച്ചമേ, നീ,യവനായൊന്നു
 പയ്യെത്തുറക്കുക വാതിൽ വീണ്ടും!

14

✻

✻

✻

വാടിയിലായിരം പൂക്കളിലൂടവൻ
 വാടത്തൊരൊന്നിൻ സുഗന്ധമേറു.
 റെറ മലരിലൊരിയ്ക്കലും വററാതെ
 മുററിയുളളവു മരദഗന്ധം,

തെറ്റിത്തെറ്റിച്ചവൻ കണ്ടിതങ്ങി ലോകം—
 മൊട്ടക്കുള്ളായിരം പൂവുകളിൽ!
 സ്വർഗ്ഗീയരശ്മികൾ കിഴിളിയാക്കുന്നോ—
 രക്കല്ലാജ്ജരിയുത്തവെങ്കാൻ,
 കഷ്ട മഗ്നായകചിത്രപതംഗക—
 മെത്ര തവണ കതിച്ചുനോക്കി!
 എന്നിട്ടുമെന്തതിൻ നിശ്ശബ്ദമോഹങ്ങൾ—
 ഉളൊന്നൊന്നായൊക്കെക്കുറിഞ്ഞുപോയി!

മുൻമയപഞ്ജരം വിട്ടു വിശുദ്ധമാം
 വിൻമലർത്തോപ്പിൻവിശാലതയിൽ,
 ചേലിലതൊന്നിനിപ്പാറിപ്പറക്കട്ടേ
 മുളിപ്പാട്ടോരോന്നു മുളിമുളി.
 അപ്രേമഗായകൻ പാടുന്നതൊക്കെയും
 ചിൽപ്രഭേ, നിന്റെ മഹിമയല്ലേ?
 സമ്മതമായില്ല മൺകട്ടകൾക്കതു
 നിൻമുഖത്താനന്ദം വീശിയിട്ടും.
 നിന്നെക്കുറിച്ചുള്ളതാകയാലുഴിയി—
 ലൊന്നോടഗ്നാനങ്ങൾ പാവനങ്ങൾ
 സംഭരമപ്രേമഗായകനായിനി
 വാതിൽ തുറക്കൂ, വെളിച്ചമേ, നീ!!

കാമലേ, നിന്നെ ഞാനാദ്യമായ—
 താമരപ്പൊയ്കയിൽക്കണ്ടനേരം,
 നമ്മിലൊരാളും നിനച്ചിടാതെ—
 കണ്ടുന നമ്മിൽപ്പണർന്ന രംഗം—
 ആനന്ദസാന്ദ്രമസ്സന്ധ്യഹൃത്—
 മാരോമലേ, നിനക്കേർമ്മയുണ്ടോ?

പാടലബാലാക്കരശ്മി തട്ടി—
 മുടൽമഞ്ഞല്ലാലും മാഞ്ഞിരുന്നു.
 ആ മലർപ്പൊയ്കതൻ ചുറ്റുപാടും
 പൂമണം കാറ്റിൽപ്പരന്നിരുന്നു.
 അങ്ങിങ്ങായമ്മരച്ചിലുകളിൽ
 മർമ്മരമല്ലം പൊടിഞ്ഞിരുന്നു.
 ഉറ്റ സഖികൾ കളിച്ചിടുമ്പോ—
 ളൊറ്റ തിരിഞ്ഞു നീ നിന്നിരുന്നു.
 നന്മയും തിന്മയുമാരറിഞ്ഞു
 നമ്മൾ നർകൺമുനയൊന്നിടത്തു—
 ആനന്ദസാന്ദ്രമസ്സുപ്രഭാതം.
 മാരോമലേ, നിനക്കേർമ്മയുണ്ടോ?

ആരാധിക

അങ്ങനെയൊരു മറക്കില്ലേ
ജീവിതവനികയിൽ
മംഗളവസന്തതരൂ
വരുന്ന നാളിൽ?

താവകനവനവ
ഭാവനകളി, ലൊളി
താവിയെൻതരുണിമ
തളിർത്തു നില്ക്കേ;

മാർകപലനങ്ങൾ-
ഓ മനോമുകുരത്തിൽ
മാരിവിൽ മററി മററി
വിരിച്ചു സത്യം,

ഇല്ലറിയില്ല ലോകം,
തോന്നൊരു നിഴലായി-
തല്ലിലടിഞ്ഞു മാഞ്ഞു
മറഞ്ഞു പോകും!

ആ മനം ശതാബ്ദങ്ങൾ-
കുപ്പറം, ചക്രവാള-
സീമയിൽപ്പുറട്ടു-
സ്തംഭസ്വരാഗം,

പുനർകരംതുടിപ്പുകൾ-
കൊണ്ടു ഞാനിന്നു കൂട്ടം
കുങ്കുമചുറ്റാണെന്ന-
ന്നാരറിയും?

അന്ധകാരത്തിൽ ഞാൻ നി-
ന്നങ്ങയെ ജ്യോതിർമ്മയ-
ഗന്ധർവ്വമേഖലകൾ
തുറന്നു കാട്ടി.

ലോകവും, ഞാനും, എന്തി-
നല്ലെങ്കിൽ ബുദ്ധോൻപോലും
ഹിം, കഷ്ടമറിഞ്ഞില-
ന്നു രഹസ്യം.

കാണികൾക്കുവിലവു-
മുള്ളതും തോന്നുമൊരു
ചേണച്ചും വാനമ്പാടി-
യെന്നപോലെ,

ഗാന്തരിൻ കട്ടിർത്തെളി-
ത്തേന്നു തിത്തുതിത്തുകൊ-
ണ്ടാനന്ദലോലനായ-
യെത്തന്നുപോകെ.

ദൂരത്തിക്കാട്ടുപുവിൻ—

മാനസമഭിമാന—

ധാരയിൽ തുളുമ്പിയ—

താരറിഞ്ഞു?

കിന്നരമേഖലയിൽ

പൊന്നിൽക്കളിച്ചു പല

മിന്നൽക്കൊടികൾ മുന്നിൽ

കണങ്ങിനില്ലെ,

ദൂരത്തിപ്പുള്ളൊടിതൻ—

നാമ്പിൽനിന്നുയന്നൊരാ

നേരിയ നെടുവീർപ്പ്—

താരറിഞ്ഞു?

പൂമൊട്ടിൻ കിനാവുകൾ,

പൂവിന്റെ നിരാശകൾ

സോമലേഖകൾ മാഞ്ഞ

പാതിരകൾ!

അല്ലെങ്കിലാശകൾക്കെ—

ന്തർമ്മിപ്പൂഴിമണ്ണിൽ?—

ഇല്ല മേ പരിവേഷം

തെല്ലുപോലും!

കഷ്ടമീയെന്നെപ്പോലി-
 കാനനപ്പച്ചകൾക്കു-
 മൊട്ടിട്ടില്ലനദിന-
 മെത്ര മോഹം!

എന്നാലെങ്ങവയിപ്പോൾ?—
 ഒന്നൊന്നായടൻട-
 ഒന്നൊന്നൊഴിയാതവില്പം
 മണ്ണടിഞ്ഞു.

എന്നാലന്നതിൻമേൽ
 വർണ്ണിച്ച പുകഴ്ത്തിയോ-
 രന്നത്തെപ്പുകുയിലി-
 നെങ്ങുപോയി?—

ഇല്ലില്ലാരത്നവുമി-
 ങ്ങാശകൾക്കു,വിടുത്തോ-
 ടില്ല മേ പരിഭവം
 തെല്ലുപോലും!

പോവുക, വിജയശ്രീ
 പൂമാലയേന്തിനിൽപു
 മേവിടാം ഞാൻ തനിച്ചി
 മുടൽമഞ്ഞിൽ!

അങ്ങനെക്കുറിച്ചിനി-

യോർത്തിടേങ്ങേരു നാളും

മംഗളാശംസ ചെയ്തു

മടങ്ങുന്നേൻ ഞാൻ!

12-9-1115

അഴലിൻ ഗ്രീഷ്മാന്തത്തി-

ലാകിലെ,ന്താത്തോടാര-

മഴകിൻ നിലാവുമാ-

യെത്തി നി ശശിലേഖേ!

ഇത്ര നേരവുമുഷ്മാ-

വുയർന്നു പരന്നൊരി-

ത്തപ്പാന്തരീക്ഷത്തിൽ, നി-

യമൃതം തളിച്ചല്ലോ!

ആശങ്കരം നക്ഷത്രങ്ങൾ

ചൂടി നിന്നിതര, നിന-

ക്കാശിസ്സു നേരംനേരം

ചിരിപ്പു വെൺമേഘങ്ങൾ!

24-9-1119

കുലമാപണം

സേവനോൽക്കൃഷ്ടമാം സ്നേഹത്തിൽവാടാത്ത
ഭാവുകദീപം കൊളുത്തിയ നിൻഗൃഹം,
നിത്യവൃത്തിക്കുള്ള ജോലിത്തിരക്കിനാ-
ലത്യന്തതാന്നമാമെൻജീവിതത്തിനെ,
കാത്തുനില്ക്കുന്നു വിദൂരത്തു, ചുറ്റിലും
പൂത്ത മരങ്ങളാമാളിമാരൊത്തതാ!

മാപ്പേനിശ്ശേക മനസ്സിനി, ജീവിത-
ത്തോപ്പിൽ ഞാൻ നിന്നെത്തനിച്ചനിർത്തുന്നതിൽ,
പങ്കെടുക്കാനാശയില്ലായ്കയല്ലെനി-
ശ്ശൻ പോടതിന്റെ വസന്തോത്സവങ്ങളിൽ,
എന്തുചെയ്യട്ടേ പരതന്ത്ര വന്നു
മുൻപിൽ നില്ക്കുന്നു ശകുനം മുക്കുവോൻ!
സംതൃപ്തനാണു ഞാ,നെങ്കിലും സാധുവി,നിൻ-
സമ്പൂതരാഗവിഭവസമൃദ്ധിയിൽ!
ആഗമിച്ചില്ലായിരുന്നു നീയെങ്കി,ലെ-
ന്താശാരഹിതമായ്ത്തീർന്നേനെ ജീവിതം!
എന്നിട്ടു,മൊറ്റയ്ക്കൊഴിച്ചു നിർത്തുന്നു, ഹാ,
നിന്നെ ഞാൻ—ഭദ്ര, പൊറുക്കുകെൻസാഹസം!

വാരിവിതറി വിരിച്ചതരിക നി
വാടാമലരുകളെൻ പഴിത്താരയിൽ!!

നീരാളസാരിയുലഞ്ഞും, നിർവച-
 നിലാളകങ്ങളിളകിയൂർന്നും;
 മുത്തണിമാലകൾ മിന്നിയ മററിലെ
 നൽത്തങ്കത്താമരമെടുലഞ്ഞും;
 ഓരോ കാൽവയ്പിലും മഞ്ജീരശിഞ്ജിത-
 ധാരകളങ്ങനെ നിർഗ്ഗളിച്ചും;
 താളമേളങ്ങൾക്കിടയിലിളകാറി-
 ലാലോലമാലതീവല്ലിപോലെ;
 ആരും മയങ്ങുമാറാനുപോലയാ-
 യാ രാവില്ലർവ്വശി നൃത്തമാടി!

നാണത്തുടുത്തുപ്പോമൽക്കവിൾക്കുമ്പിൽ
 മാണിക്യരശ്മികൾ വീശിനിൽക്കേ;
 മദ്രമധുരമായ മീട്ടിനാർ വീണകൾ
 സുന്ദരകിന്നരകന്യകകൾ!

കേവലമാനസസ്തബ്ധനായ ദേവേന്ദ്രൻ
 ദേവസദസ്സൊന്നിളകിപ്പോയി.
 മരിക്കലാസങ്കല്പകല്പപ്പൂമൊട്ടി-
 നക്കാഴ്ചയേകി വികാസഹാസം!!...

ക്ഷാമയക്ഷി

അടിയട്ടേ, ചെങ്കോലടിയട്ടേ, വേഗം
 മരിവാളിൻകാലമണയട്ടേ!
 വരുതികൊണ്ടയ്യോ, വരളന്നു ലോകം
 വരിക നീ ധാന്യസുലഭതേ!
 കൊടിയ ഭൂഭീക്ഷരുധിരയക്ഷിതൻ-
 കടിലഭംഷ്ഠനകൾക്കിടയിലായ്,
 പതിതജീവിതം ചിറകൊടിഞ്ഞാത്തു
 പരമഭീനമായ് പിടയുന്നു.
 തെരുവുകൾതോറും, വരളം ഞാണ്ടയിൽ
 മരണഭണ്ഡം നിന്നലറുന്നു.
 വിഷമയങ്ങളാം വിവിധരോഗങ്ങൾ
 വിഹരിപ്പൂ വിശ്വം മുഴുവനും.
 എവിടെയും ക്ഷാമം, ദുരിതം, ദുർഭീക്ഷ-
 മെവിടെയാണിവയ്ക്കുവസാനം?

മഴ വീഴാതില്ല, വെയിൽ വീശാതില്ല
 മഹിമതൻവീട്ടിൽ, മലനാട്ടിൽ.
 മകരമഞ്ഞെത്തിത്തഴുകിയാൽപ്പിണെ
 മലരിടാതില്ല മരമൊന്നും.
 ഇടവപ്പാതിതന്നുരതിയിൽ, പ്പച്ച-
 പ്പടവ പാർത്തുന്ന വയലുകൾ;
 അവയെപ്പുൽകുമ്പോൾ പുളകംപൂണ്ടുപോ-
 ലലകൾ പാഞ്ചാടമരുവികൾ;

അജകിശോരങ്ങളുകിൽപ്പല്ലമേ-
 ണ്തലയുമോമൽപ്പൽത്തകിടികൾ;
 അരിയ സസ്യശ്രീ കളിയാടും നാനാ
 ഹരിതമോഹനവനികകൾ;
 കരളിലാനന്ദം പകരുവാൻ, നേർത്ത
 കളികളും പെയ്യും പറവകൾ;
 മഹിതം സമ്പന്നം മലനാ,ടെന്നിട്ടും
 മതിയായില്ലെന്നോ വിഭവങ്ങൾ?
 അഴകും, ശാന്തിയും, സുഖഭാരോഗ്യവും
 അലരുതിർക്കുന്നോറിവിടത്തിൽ
 ഉരിയരിക്കഞ്ഞിഞ്ജോരുവഴിയില്ലാ-
 തുരുക്കുന്നോ, കഷ്ട,മുദരങ്ങൾ?
 അരിയ കൽപകനിരകൾതൻനാട്ടി-
 ലലയുന്നോ മേന്മലഗതികൾ?
 ഭൂവനത്തിലെങ്ങുണ്ടിവിടുത്തേപ്പോല-
 ഉളവധിയില്ലാത്ത വിഭവങ്ങൾ?
 ഫലമെ,ന്തെന്നിട്ട,മിതുപോൽ മറെറങ്ങ-
 ണ്ടലകി,ലുൽക്കടഭരിതങ്ങൾ!!

ധനഗർവ്വത്തിന്റെ സുഖമടം പോണം
 ജനത സസ്യശ്രീ പുണരണം.
 അടിമയും പാടില്ലാടയോനും പാടി-
 ല്ലവിലരുമൊന്നായമരണം.
 തൊഴിലിൻക്ഷേത്രത്തിൽസ്സുസുഖമെല്ലാരും
 തൊഴുകൈയർച്ചിച്ചു കഴിയണം!

അടിയട്ടേ, ചെങ്കോലടിയട്ടേ, വേഗ-
മരിവാളിൻകാലമണയട്ടേ||

6-11-1118

യാത്രയോതിബ്ബോൻ പോയൊരാ വീഥിയിൽ
പുതുപുത്താടിയ സായാഹ്നദീപ്തികൾ;
അന്നെന്റെ ചിന്തയിൽ പുശിയ സൗരഭ-
മിന്നും തനിച്ചിരുന്നാസ്വദിയ്ക്കുന്നു ഞാൻ!

ആ വഴിത്താരയ്ക്കിരുവക്കിലും, തളിർ-
ത്തുവാലയാട്ടിക്കുണങ്ങി ലതികകൾ!
പിന്നാലെയെൻമിഴിക്കോണുകൾ പായിച്ചു
നിന്നിതത്തെത്തമരം ചാരി വീർപ്പിട്ടു ഞാൻ.
ചേലിൽത്തലതിരിച്ചെൻനേർക്കിടയ്ക്കിട-
യ്ക്കാലക്ഷ്യമാക്കിയെറിഞ്ഞ മിന്നൽപ്പിണർ,
അപ്പൊഴെല്ലാമെൻശിരസ്സതാഴ്ത്തിച്ചതോ-
ടൊപ്പമൊ,നീക്കിളിയാക്കി മൽച്ചിത്തവും!

2-11-1118

ചാരിതാർത്ഥ്യം

വിമലേ, വിശാലമം
 ലോകത്തി, ലങ്ങിങ്ങായി
 വിഹരിച്ചിരുന്ന നാ-
 മെങ്ങനെ യടുത്തേത്തി?

പനിനീർപ്പൂമൊട്ടുപോൽ,
 കൗതുകം കസവിട്ട
 പരിശുദ്ധിയി, ലെന്റെ
 കൗമരം വിടർന്നപ്പോൾ,

ആലകളോളം വെട്ടം
 എത്തുമായ്, വിജയത്തിൻ-
 പേശലകരാശ്വേഷ-
 മേൽക്കുവാനുഴറി ഞാൻ

വെളിച്ചം തളിച്ചെത്തും
 പകലിൽ, സൗഭാഗ്യത്തിൻ-
 കളിവാർമലർക്കാവിൽ,
 ചാഞ്ചാടി നിഴലുകൾ!

കിളിതം പ്രതിഷ്ഠകൾ
 സർവ്വവും തഴച്ചയ-
 ന്നിളകിച്ചേർന്നെന്നിച്ച്
 പുത്തു കാണുവാൻ പോയാൽ,

പുവനമാവില്ലല്ലോ
ജീവിത,മതുപിന്നെ-
കേവലം വനം മാത്രം-
സമ്പൂർണ്ണ സംതൃപ്തൻ ഞാൻ!

വൻപിച്ച ഫലവൃക്ഷ-
മൊന്നുമി,ല്ലെന്നാലെന്തി-
ച്ചെമ്പനിർപ്പുന്തോപ്പിനി-
ശ്ലേകിയല്ലോ, ഹാ, ദൈവം!

അതുതമെന്നിങ്ങിന്റെ
ജീവിതഗതിഭേദ-
മതുതമാണേവം നി-
ന്നാഗമോത്സവവും മേ!!

9-11-1119

മർത്തത്യയുടെ മായയ്ക്കുമപ്പുറം
നൃത്തമാടും സനാതനസത്യമേ
വിശ്വമൊട്ടുക്കണച്ച തഴുകിടും
വിസ്തൃതാവഹനിത്യസൗന്ദര്യമേ
തുച്ഛമാകുമി മൺകടിലികലും
തുഷ്ടിയാൽ, നിൻവിളക്കു കൊളുത്തി നീ!!

12-10-1119